

[Finansministeren.]

skal give ekstra, skal opføres som Indtægt paa Driftsregnskabet og ikke, som den øvrige Arveafgift, paa Formueparagraffen, § 26. Det er mig, der har foreslaaet Rigsdagen at opføre Arveafgiften paa § 26; der har den aldrig været opført, før jeg foreslog det i 1925, og jeg kan derfor i og for sig være enig med det ærede Medlem om, at det er en rimelig og fornuftig Foranstaltning. Men her er Tale om en ekstraordinær Foranstaltning i en ekstraordinær Tid, og denne Foranstaltning har til Formaal at tilvejebringe Midler til Dækning paa Driftsbudgettet, og saa maa man naturligvis lade den gaa ind paa Driftsbudgettet. Det betyder imidlertid ikke, at jeg for mit Vedkommende har opgivet mit Synspunkt med Hensyn til, hvor man i Almindelighed bør placere Arveafgiftens Beløb. Paa dette Punkt er jeg altsaa principielt enig med det ærede Medlem.

Det ærede 15de tingvalgte Medlem (Oluf Jensen) henledte min Opmærksomhed paa en Bestemmelse i § 4 i Lovforslaget om Afgift af Arv, som han mente vilde komme til at virke urimeligt overfor Stiftelser, der modtager Arv. Jeg tror dog ikke, den kan virke saa forfærdelig haardt. Det ærede Medlem nævnte selv, saa vidt jeg husker, at Arveafgiften, hvor det drejer sig om velgørende Formaal, som nedsættes til 6 pCt., og ifølge denne Bestemmelse vil den kun kunne nedsættes til 9 pCt. (Oluf Jensen: 10½). Jeg mener, at 50 pCt. til 6 giver 9. Om Virkningen af en eller anden teknisk Grund bliver en anden, skal jeg ikke udtale mig om i Øjeblikket, men selv om Procenten skulde blive 10 eller deromkring, kan jeg dog ikke se, at det er en saa overmaade stor Byrde, at det vilde kunne slaa disse Stiftelsers Økonomi ned. Det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at saadanne Stiftelsers Økonomi er vanskelig for Tiden; men hvor er der ikke Vanskeligheder? Kan det ærede Medlem nævne noget økonomisk Omraade, hvor Vanskelighederne ikke er store for Tiden, og hvor man ikke maa søge at overvinde dem, bl. a. ved at indskrænke sig, saa vidt det er muligt? Det maa man naturligvis ogsaa gøre, hvor der er Tale om saadanne Stiftelser, hvis Formaal man i og for sig maa anerkende som saa godt, som man kan ønske det. Jeg synes ikke, man kan gøre en Undtagelse paa dette Omraade. Jeg tror, at en Undtagelse her vilde føre Konsekvenser med sig paa mange andre Omraader, hvor man maaske ogsaa kan finde Tilfælde, hvor de 50 pCt.s Forhøjelse kan komme til at virke haardt. Det er nødvendigt at gennemføre

dette for at fremskaffe Penge, og jeg maa derfor fraraade, at man giver sig til at finde Undtagelser det ene eller det andet Sted, for saa bliver Resultatet til Slut, hvis vi skal være konsekvente, at vi kommer til at stryge det hele. Jeg maa altsaa beklage, at jeg ikke er i Stand til at indrømme det ærede Medlem, at der vil være Grund til at foretage den af det ærede Medlem antydede Ændring.

Oluf Jensen: Jeg vil blot sige, at Procenten bliver 10½, eftersom der staar i Lovforslaget, at Tillæget er 50 pCt. af den nedsatte Arveafgifts Beløb. Nedsættelsen er nu 9 pCt., fra 15 til 6; 50 pCt. af 9 er 4½, tilsammen altsaa 10½ pCt.

Den højtærede Minister kunde ikke imødekomme min Henstilling, fordi han er bange for Undtagelser. Men for disse offentlige Stiftelsers Vedkommende er der en Undtagelse i Forvejen, hvorefter Arveafgiften er nedsat fra 15 til 6 pCt., og jeg finder ingen Grund til at fravige denne Undtagelsesbestemmelse i den nye Lov. Ministeren sagde, at det drejer sig om et nødvendigt Beløb for Statskassen. Jeg mener nu ikke, at disse Beløb spiller den mindste Rolle for Statskassen, men jeg forsikrer den højtærede Minister, at de spiller en ikke saa lille Rolle for de paagældende offentlige Stiftelser.

Jensen-Stevns: Jeg opfattede en enkelt Ytring af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Lange), den konservative Ordfører, saaledes, at han vilde bebrejde Venstrepartiet, at det ikke med tilstrækkelig Energi har fastholdt Kravet om Tilpasning. Enhver, som tager Del i det politiske Liv, ved dog, med hvilken Kraft og Energi Venstrepartiet navnlig ved de sidst afholdte almindelige politiske Valg gik ind for dette Krav. Vi fra Venstres Side, som deltog i Valgarbejdet i September og November, syntes tværtimod ved forskellige Lejligheder, at det Krav, som vi saaledes rejste, kun mødte utilstrækkelig Støtte og Forstaaelse netop fra konservativ Side. Det forekom os, at de Konservative ved adskillige Lejligheder var ret ivrige efter at stille Forespørgsler om, hvordan denne Tilpasning skulde iværksættes, og at de ytrede Tvivl om, hvorvidt den nu ogsaa kunde gøres tilstrækkelig virkningsfuld, og det staar i det mindste for mig saadan, at de derved bidrog til at svække Muligheden for, at Kravet kunde trænge rigtig igennem. Men nu forstod jeg paa det ærede 4de Medlem for 2den Kreds, at Iveren fra konservativ Side er vokset, og det glæder jeg mig over, thi det synes at varsle godt for Udsigterne i